

Dosarul nr. 1ra-888/2023
1-22144455-01-1ra-06062023

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

02 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Eremciuc Ghenadie, Daguța Sergiu,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea recursului declarat de către inculpatul Botnarevschi Vadim și avocatul acestuia Procopciuc Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 martie 2023, în cauza penală în privința lui

Botnarevschi Vadim Xxxx, xxxxx, originar și domiciliat în xxxx, s. xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.10.2022 - 16.12.2022,
Instanța de apel: 10.01.2023 – 15.03.2023,
Instanța de recurs: 06.06.2023 - 02.11.2023.

Asupra recursului menționat, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Fălești din 16 decembrie 2022, pronunțată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Botnarevschi Vadim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 1 an închisoare.

În temeiul art.90¹ Cod penal, s-a dispus executarea pedepsei închisorii pe un termen de 6 luni, în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei penale cu închisoare pe un termen de 6 luni, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Dumbrava Vasile și Antoci Nicolae în privința cărora hotărârile judecătorești în prezent nu se contestă cu recurs.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Botnarevschi Vadim, la data de 05.08.2022, de comun acord cu Dumbrava Vasile și Antoci Nicolae, în perioada de timp cuprinsă între orele 04¹⁹ și până la orele 04⁴⁰, aflându-

se pe teritoriul stației de alimentare cu petrol „Xxxx”, amplasată pe str. Xxxx, or. Xxxx, loc care conform art.134⁷ Cod penal, se atribuie la un loc de utilizare publică, fiind accesibil pentru toți și deschis publicului, din intenții huliganice, a încălcat ordinea publică săvârșind acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire care au fost încălcate într-un mod demonstrativ, având un comportament agresiv, acționând cu o intenție unică criminală, dându-și seama de caracterul social periculos al acțiunilor sale, consecințele ce pot fi produse și dorind survenirea unor astfel de consecințe, în prezența altor persoane prezenți în locul accesibil publicului, a inițiat un conflict și a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și cu picioarele peste corp, preponderent în regiunea feței lui Talambuța Mihail și lui Șuvari Radu, cauzându-i astfel lui Talambuța Mihail conform raportului de expertiză judiciară nr. 202238D0142 din 19.08.2022, leziuni corporale sub formă de hematom peri orbital subcutanat bilateral, care au fost produse prin mecanism de lovire cu un corp(-uri) dur(e) contondent(-e), posibil în timpul și circumstanțele indicate, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată a integrității corporale și lui Șuvari Radu, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202238D0141 din 19.08.2022, leziuni corporale sub formă de contuzie a țesuturilor moi a feței, contuzia ochiului stâng, care au fost produse prin mecanism de lovire cu un corp(-uri) dur(-e) contondent(-e), posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală neînsemnată a integrității corporale. Totodată pe toată perioada conflictului a fost sistată și activitatea marketului stație de alimentare cu petrol „Faun Gaz”.

Acțiunile inculpatului Botnarevschi Vadim au fost încadrate în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, comise de mai multe persoane.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare au fost atacate cu apeluri de către inculpatul Botnarevschi Vadim și avocatul acestuia Procopciuc Ion, care au solicitat casarea acesteia în latura penală, în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită lui Botnarevschi Vadim o pedeapsă mai blândă, sub formă de amendă.

Inculpatul a declarat că pedeapsa amenzii este capabil să o achite, precum și că însăși acuzatorul de stat a pledat pentru această măsură de pedeapsă. Prin urmare, instanța urmează să țină cont de ansamblul circumstanțelor atenuante existente pe caz, rolul secundar în comiterea infracțiunii, repararea pagubei cauzate prin infracțiune, recunoașterea vinovăției și aflarea la întreținerea sa a mamei bolnave.

În motivarea apelului, apărarea a invocat că nu este de acord cu argumentarea instanței de fond privind condamnarea anterioară a inculpatului, deoarece

antecedentul penal este stins. Totodată, a solicitat reducerea pedepsei stabilite lui Botnarevschi V. în temeiul art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală, cu 180 zile deduse din cele 90 zile în care s-a aflat în arest preventiv în penitenciar în condiții contrare art.3 CEDO, fiind reținut și arestat la 16.12.2022, odată cu pronunțarea sentinței de condamnare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 martie 2023, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de inculpatul Botnarevschi V. și avocatul acestuia Procopciuc I., cu menținerea sentinței.

Totodată, a fost respinsă solicitarea inculpatului Botnarevschi V. și avocatului Procopciuc I. privind aplicarea prevederilor art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a invocat că, prima instanță a dat apreciere justă încadrării faptelor comise de inculpatul Botnarevschi Vadim, vina căruia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(2) lit.b) Cod penal, nu se contestă și se confirmă prin materialele cauzei, probele administrate atât în cadrul urmăririi penale, cât și prin cele constatate în ședința de judecată a primei instanțe.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel, verificând legalitatea acesteia, a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal și respectând dispozițiile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i-a stabilit o pedeapsă echitabilă, legală și proporțională pentru infracțiunea săvârșită, lui Botnarevschi Vadim s-a dispus executarea pedepsei închisorii pe un termen de 1 an, cu suspendarea parțială a executării acesteia pe un termen de 6 luni în temeiul art.90¹ alin.(1) Cod penal.

Astfel, argumentele privind stabilirea unei pedepse mai blânde, sub formă de amendă, au fost respinse de către instanța de apel, concluzionând că inculpatul nu este la prima abatere, anterior fiind condamnat de mai multe ori, inclusiv pentru o faptă similară, ceea ce denotă că inculpatul nu și-a făcut concluziile necesare și dorința de a se corecta, astfel, pedeapsa stabilită nu poate fi alta decât cu executarea închisorii pe un termen de 1 an, iar potrivit prevederilor art. 90¹ Cod penal, să execute prima parte a pedepsei de 6 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 6 luni, să fie suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani.

Totodată, instanța a respins solicitarea apelanților privind reducerea termenului pedepsei inculpatului Botnarevschi V. în temeiul art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală, menționând că prevederile nominalizate sunt aplicabile în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței CEDO, persoanelor cu statut de învinuit sau inculpat în perioada detenției în stare de arest preventiv.

Astfel, arestul preventiv constituie una din categoriile măsurilor preventive prevăzute de cod și care în corespundere cu art. 175 alin. (2) Cod de procedură penală, este orientat spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinței. Norma enunțată, în coroborare cu prevederile art. 185 Cod de procedură penală, în mod vădit denotă că arestarea preventivă, cu care se operează și în conținutul prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, este aplicabilă până la pronunțarea unui verdict judiciar.

Prin urmare, prerogativele de reducere a termenului pedepsei în temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală sunt incidente doar cazului când se constată detenția inculpatului în stare de arest preventiv pe perioada de până la pronunțarea unei sentințe pe cauza penală în care s-a dispus instituirea arestului.

În acest sens, instanța a conchis că Botnarevschi Vadim nu s-a aflat în stare de arest pe prezenta cauză penală până la pronunțarea de către instanță a sentinței din 16.12.2022.

Deși prin sentința adoptată instanța a dispus aplicarea în privința lui Botnarevschi Vadim a măsurii preventive – arestul preventiv, cu încetarea acesteia la data intrării în vigoare a sentinței, aceasta nu constituie măsură preventivă în sensul art. 185 Cod de procedură penală și art.5 alin.(1) lit.c) CEDO. În cazul constatării în această perioadă a condițiilor de detenție care, conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, reducerea termenului de pedeapsă se va face potrivit modului stabilit de art. 473⁴ alin.(4) – (5) Cod de procedură penală, iar aceasta se soluționează de către judecătorul de instrucție la etapa executării de către persoană a pedepsei în calitate de condamnat.

6. Împotriva deciziei nominalizate au declarat recurs inculpatul Botnarevschi Vadim și avocatul acestuia Procopciuc Ion, care invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită, casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

În motivarea recursului au invocat că instanța de fond i-a stabilit inculpatului cea mai aspră pedeapsă, astfel nu a motivat suficient de ce a fost aplicată cea mai gravă pedeapsă din rândul celor alternative prevăzute de norma penală, considerând că a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

Totodată, au menționat că necătând la faptul că acuzatorul de stat a solicitat ca inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, instanța a aplicat pedeapsa reală cu închisoare, iar procurorul nu a atacat sentința menționată, astfel, după părerea recurenților fiind încălcat principiul imparțialității instanței de judecată.

Consideră că instanța de apel nu a soluționat pretențiile înaintate în apeluri și insuficient și-a motivat soluția.

Totodată, la adoptarea sentinței instanța urma să aplice și să reducă pedeapsa inculpatului potrivit prevederilor art.385 alin.(5) CPP, deoarece se pretinde că drepturile fundamentale ale inculpatului Botnarevschi V. prevăzute de art. 3, 6 alin.1 CEDO privind lipsa de imparțialitate a procurorului nominalizate mai sus, precum și a art.2 Protocolul nr.4 CEDO privind libera circulație, au fost încălcate, prin sentința din 16.12.2022, când în privința inculpatului a fost aleasă măsura preventivă arestul, ultimul fiind reținut și arestat din sala de judecată.

Deoarece prin sentința instanței de fond în privința lui Botnarevschi V. a fost aplicată măsura preventivă arestul preventiv și acesta având statut de inculpat la data examinării cauzei în instanța de apel (15.03.2023), precum și luând în considerare raportul Consiliului pentru prevenirea torturii RM din 31.10.2017 privind condițiile de detenție în penitenciarul nr.11 Bălți care sunt considerate nesatisfăcătoare, adică cu încălcarea art. 3 CEDO, urmează a fi aplicate art. 385 alin.(5) CPP.

Astfel, reducerea pedepsei urmează a fi calculată luând ca bază 90 zile de arest preventiv x 2 zile închisoare = 180 zile sau 6 luni de închisoare. Anume pedeapsa totală stabilită de 6 luni urmează a fi redusă, considerându-se că inculpatul a executat în totalitate pedeapsa stabilită cu închisoare prin sentința instanței de fond, urmând a fi eliberat pentru a executa pedeapsa potrivit art.90¹ Cod penal.

7. În temeiul art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. XI alin. (3) al Legii nr. 246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei Legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Totodată, din textul Legii menționate, rezultă că procedura de examinare a admisibilității recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data în vigoare a acestei Legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În speță, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și au declarat recursul în termen la 10 mai 2023.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală (în

redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), instanța de recurs, examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, este în drept să declare recursul inadmisibil în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

În speță se reține, că potrivit textului recursului, autorii acestuia invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, însă, în esență, critică decizia contestată în latura pedepsei aplicată inculpatului, considerând-o prea aspră, precum și neaplicarea prevederilor art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală, astfel, se întrevode temeiul pentru recurs prevăzut de pct.10) al art.427 Cod de procedură penală, care prevede că, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Având în vedere că inculpatul și avocatul acestuia nu critică stabilirea vinovăției sau încadrarea juridică a acțiunilor lui Botnarevschi V., instanța de recurs nu se va expune la aceste aspecte.

Verificând legalitatea hotărârii instanței de apel doar sub aspectul individualizării pedepsei stabilite acestuia, completul de judecată reiterează că temeiurile de recurs și motivele invocate de autori în argumentarea recursului, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, și în contextul ce urmează va puncta raționamentele care au stat la baza respingerii acestora.

La capitolul dat, completul de judecată este solidar cu soluția pronunțată de instanțele ierarhic inferioare și constată că, la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7 Cod penal, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise și pericolul social al acesteia în raport cu persoana vinovată și circumstanțele cauzei, fapt pentru care, instanța o acceptă, ca fiind întemeiată, motivată și bazată pe prevederile art. 61, 75 și 90¹ Cod penal, coroborat cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel just a conchis că categoria și mărimea pedepsei penale trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități prejudiciabile din partea inculpatului – în primul rând, dar și din partea altor justițiabili – în al doilea rând.

La caz, se atestă că instanța de apel corect a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut faptele imputate prin actul de învinuire, a recunoscut vina în comiterea faptelor reținute prin rechizitoriu, din care motiv a solicitat judecarea cauzei în procedură simplificată, beneficiind astfel de o reducere a limitei de pedeapsă, la individualizarea pedepsei cu închisoarea pentru infracțiunea comisă, fiind aplicate prevederile art. 90¹ Cod penal.

În acest sens, instanța de recurs respinge alegațiile recurentului precum că instanțele de fond nu au ținut cont de toate circumstanțele cauzei la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, or în partea descriptivă a deciziei contestate a fost efectuată o analiză detaliată a infracțiunii comise, a urmărilor prejudicabile cauzate prin comiterea acesteia, coroborate cu personalitatea inculpatului.

Completul de judecată remarcă că, sancțiunea art. 287 alin.(2) lit.b) Cod penal în baza căruia a fost condamnat Botnarevski Vadim, se pedepsește cu amandă în mărime de la 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, calificându-se conform art.16 Cod penal, ca infracțiune mai puțin gravă.

Prin urmare, ținând cont de prevederile legislației penale, prin decizia instanței de apel a fost menținută sentința în privința inculpatului și condamnării acestuia în baza art. 287 alin.(2) lit.b) Cod penal, de 1 an închisoare, iar potrivit art. 90¹ alin.(1) Cod penal, s-a dispus executarea pedepsei închisorii pe un termen de 6 luni, în penitenciar de tip semiînchis iar restul pedepsei penale cu închisoare pe un termen de 6 luni a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

Potrivit alin.(1) al art.75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului Penal.

Conform principiului individualizării pedepsei, prevăzut de art. 7 Cod penal, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a acesteia, reflectate la art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată vinovatului, trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, prevăzute la art. 61 Cod penal.

În același rând, completul de judecată reține că, categoria și termenul de pedeapsă ce urmează a fi stabilit, este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a menținut sentința în această parte, prin care inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa parțială cu închisoare, motivând corespunzător temeiurile aplicării pedepsei cu închisoare.

Totodată, instanța de recurs atestă că, circumstanțele la care au făcut referire autorii în cererea de recurs, (recunoașterea vinovăției, căința sinceră) au fost reținute

de către instanțele judecătorești, fapt care a permis stabilirea pedepsei inculpatului în limita prevăzută de sancțiunile normei în baza cărora acesta a fost condamnat. Instanțele de judecată au constatat circumstanțe atenuante reducând pedeapsa, apoi au motivat punerea în executare a pedepsei stabilite.

Astfel, în viziunea completului de judecată, în speță, prima instanță just a ținut cont de faptul că, inculpatul a săvârșit infracțiunea cu intenție, care face parte din categoria celor mai puțin grave, personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de la lege, anterior fiind condamnat de mai multe ori, inclusiv și pentru infracțiuni similare, ceea ce determină caracterul infracțional stabil și lipsa dorinței de corectare. La caz, circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere, atitudinea și consecințele infracțiunii, întemeiat au fost considerate ca circumstanțe, ce nu pot condiționa aplicarea unei pedepse mai blânde, sub formă de amendă, după cum solicită recurenții, instanța de fond întemeiat stabilindu-i o pedeapsă echitabilă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea parțială a pedepsei de 6 luni, iar restul pedepsei penale cu închisoare pe un termen de 6 luni a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

De rând cu cele menționate, instanța de recurs reține, că prima instanță corect a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Botnarevschi Vadim să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, iar stabilirea unei pedepse mai blânde sub formă de amendă, așa cum solicită autorii recursului, nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale și nu ar contracara săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și altor persoane, or, după cum s-a menționat, inculpatul nu este la prima abatere, anterior săvârșind infracțiuni de mai multe categorii, fiindu-i acordate șanse de a se corecta.

Mai mult, completul de judecată respinge ca neîntemeiat argumentul inculpatului și avocatului acestuia precum că, în speță a fost încălcat principiul imparțialității instanței de judecată, deoarece acuzatorul de stat a solicitat ca lui Botnarevschi V. să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă, iar instanța a aplicat pedeapsa reală cu închisoarea și procurorul nu a atacat sentința în acest sens, or, în cadrul ședinței instanței de apel acuzarea s-a pronunțat pentru menținerea soluției instanței de fond, fiind de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului, considerând că aceasta este legală, echitabilă și proporțională faptei săvârșite.

Reieșind din circumstanțele expuse, instanța de recurs constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a menținut sentința în această parte, temei de a interveni nu s-a constatat, din care considerente, respinge ca neîntemeiate afirmațiile, precum că instanța de apel nu a motivat suficient imposibilitatea aplicării unei pedepse solicitate de către apărare, fiindu-i aplicată cea mai aspră pedeapsă, iar circumstanțele invocate de recurenți nu sunt în stare să schimbe soluția.

Totodată, instanța de apel corect a respins solicitarea recurenților privind reducerea termenului pedepsei inculpatului Botnarevschi V. în temeiul art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală, menționând că prevederile nominalizate sunt aplicabile în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței CEDO, persoanelor cu statut de învinuit sau inculpat în perioada detenției în stare de arest preventiv.

Prin urmare, prerogativele de reducere a termenului pedepsei în temeiul art.385 alin.(5) Cod de procedură penală sunt incidente doar cazului când se constată detenția inculpatului în stare de arest preventiv pe perioada de până la pronunțarea unei sentințe pe cauza penală în care s-a dispus aplicarea arestului.

În speță, completul de judecată constată că inculpatul Botnarevschi Vadim nu s-a aflat în stare de arest pe prezenta cauză penală până la pronunțarea sentinței din 16 decembrie 2022.

Necâtând la faptul, că prin sentința adoptată s-a dispus aplicarea în privința lui Botnarevschi V. a măsurii preventive – arestul preventiv, aceasta nu constituie măsura preventivă în sensul art. 185 Cod de procedură penală și art.5 alin.(1) lit.c) CEDO.

Astfel, în cazul constatării în această perioadă a condițiilor de detenție care, conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, reducerea termenului de pedeapsă se va face potrivit modului stabilit de art. 473⁴ alin.(4) – (5) Cod de procedură penală, care se soluționează de către judecătorul de instrucție la etapa executării de către persoană a pedepsei în calitate de condamnat.

Prin urmare, se constată faptul motivării de către instanța de apel a hotărârii adoptate, în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței primei instanțe.

Completul de judecată constată că, criticile formulate de către recurenți, referitor la încălcarea dreptului privind libertatea de circulație a inculpatului și la un proces echitabil nu pot fi acceptate și contravin dispozițiilor Legii sus nominalizate, or argumentele invocate în recurs se contrazic cu materialele cauzei penale, hotărârea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, pronunțată cu respectarea garanțiilor procesului echitabil prevăzut la art.6 CEDO.

Din considerentele expuse, instanța de recurs conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în

pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, completul de judecată consideră că, nu a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori, ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei atacate prin prisma celor invocate, astfel, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat de către inculpatul Botnarevschi V. și avocatul acestuia Procopciuc I., ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului declarat de către inculpatul Botnarevschi Vadim și avocatul acestuia Procopciuc Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 martie 2023, în cauza penală în privința lui **Botnarevschi Vadim Xxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu